

Profetiska Texter 1

I den här artikeln och några framöver kommer jag att skriva om ämnet profetiska texter.

Om du inte är van vid det här med bibliska profetior. Kan det här nog kännas lite som att dricka vatten ur en brandslang. Lite för mycket på en gång alltså. Men jag kan lugna dig med att jag kommer att komma in på det här om och om igen. Så bilden kommer nog att klarna om du bara fortsätter att följa med i bloggen.

Det verkar vara färre och färre inom kyrkan som vill diskutera och predika om de profetiska texterna i Bibeln. Det här trots att mellan 25 - 33 % av bibeln är profetisk. Eller rättare sagt var profetisk när den skrevs.

Mellan 25 och 33? Vaddå, vet man inte hur mycket som är profetiskt? Både ja och nej. Det finns många som har försökt räkna ut hur mycket av bibeln som är profetiska texter. Och alla kommer ju med sina egna förutfattade meningar. Vissa vill inte att bibeln ska innehålla tydliga profetior alls, medan andra ser profetior överallt.

Om man lyssnar på de allra mest restriktiva så hamnar man på ungefär 25%. Men om man istället lyssnar på dem som är mer öppna för profetiska texter så blir det ungefär 33%. Så någonstans där emellan hamnar man.

Det finns bland annat så kallade kändis-pastorer, med hundratusentals följare över hela världen, som rakt ut undervisar att man bör hålla sig borta från det här ämnet. Du kanske har hört talas om namn som Andy Stanley och Rick Warren. Men vad de här pastorerna egentligen säger är ju att man bör ta nästan en tredjedel av bibeln och antingen tysta ner den, eller ignorera den helt och hållet.

Där håller jag inte alls med. För visst kan man ha olika syn på det här med profetior. Och visst kan debatten vara ganska hård ibland. Men så har det ju varit med alla läror i bibeln genom århundradena. Se bara på hur man har kämpat för att förstå och kunna förklara treenigheten, förhållandet mellan Jesu mänsklighet och gudomlighet, frälsningen av nåd genom tro, och så vidare.

De profetiska texterna råkar ju bara vara ett ämne som är väldigt aktuellt just nu. Så istället för att vara rädda för splittringar och oenighet inom kyrkan så tycker jag att vi bör se vad bibeln säger. Precis som man har gjort med alla de andra läror. För jag tror verkligen att det finns tydliga svar i bibeln. Även på det här området.

När profeten Daniel hade tagit emot alla sina profetior från Gud så fick han den här uppmaningen:

”Men du, Daniel, ska gömma dessa ord och försegla bokrullen till DEN SISTA TIDEN. Många ska forska i den och kunskapen ska bli stor.”

Daniel 12:4

Det verkar alltså som att i den sista tiden kommer människor förstå mer och mer vad profetiorna handlar om.

Bibeln innehåller som sagt hundratals profetior. Många av dem har naturligtvis redan slagit in, men många väntar också på att få sin uppfyllelse. Men vad är det då som är så speciellt med just profetierna i bibeln? För det första bör vi veta att Gud beskriver sig själv som en profetisk Gud.

”Jag förkunnar från början vad som ska komma och långt i förväg det som inte har skett. Jag säger: Mitt beslut ska förverkligas, allt jag vill kommer jag att göra”
Jesaja 46:10

Gud använder alltså profetior om framtiden för att bevisa att Han är Gud. Han bevisar också sin överlägsenhet över andra ”gudar” med profetior som grund. Så här säger Han till de så kallade gudar som folken tillbad några hundra år före Kristus.

”För fram er sak, säger Herren, kom med era bevis, säger Jakobs Kung. Låt dem komma och berätta för oss vad som ska ske. Var finns era tidigare utsagor? Lägg fram dem, så ska vi studera dem och se hur de har uppfyllts. Eller låt oss höra vad som ska komma, tala om vad som ska hända i framtiden så att vi ser att ni är gudar. Gör något, vad som helst, så att vi alla häpnar när vi ser det! Men se, ni är mindre än noll, ert verk är ingenting alls. Den som väljer er är avskyvärd.”
Jesaja 41:21-24

Så den riktiga levande Guden bevisar att Han är vem Han är genom att säga vad som ska ske i framtiden. En annan viktig sak när vi studerar det här ämnet är att alla profetior i Bibeln är från Gud. Det är inga mänskliga påhitt som kanske kommer att slå in och kanske inte. För Gud ser framtiden, och Han ljuger inte för oss. Så här skriver Petrus om det här.

”Framför allt ska ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen tolkning. Ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud.”
Andra Petrusbrevet 1:20-21

Ingen annan så kallad "helig skrift" innehåller detaljerade profetior av det här slaget, vilket sätter en otroligt hög press på Bibeln. Om Gud är den han säger att han är, och om Bibeln är Guds ord, så måste ju varje profetia i skriften fullbordas till punkt och pricka.

Det som fick mig att på riktigt bli övertygad om att Bibeln är Guds ord var bland annat en grundlig studie i Daniels bok. Daniel skrev under Babels kung Nebukadnessars regeringstid, på 500-talet f.Kr, om de riken som under de följande fyra århundradena skulle komma att resa sig och falla. Han skrev utförligt om Medo-Persiens styrka och grymhet, Grekernas snabbhet i krig och Romarnas våldsamhet.

Daniels exakthet har fått vissa teologer att vilja skjuta fram datumet för Daniels författarskap till runt 150 f.Kr. Detta går att fördjupa sig i om man vill. Slutsatsen blir dock att:

1, Dessa kritiker har inte mycket att komma med, varken arkeologiskt eller textmässigt.

2, Egentligen spelar det ingen roll, eftersom att Daniel går så mycket längre än till 150 f.Kr i sina profetior. Han skrev om exakt när Messias (Jesus) skulle komma (Lukasevangeliet 19:41-42), att han skulle dö och att Jerusalem och Templet skulle förstöras (Daniel 9:26).

Sedan sträckte sig Daniels syner ända förbi vår egen tid.

”Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste. Det ska du veta och förstå: Från det att ordet gått ut om att Jerusalem ska återställas och byggas upp till dess att den Smorde Fursten kommer, ska det gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar ska byggas upp igen, trots svåra tider. Men efter de sextiotvå veckorna ska den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen ska förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Ända till slutet ska det råda krig. Förödelse är fast besluten. Han ska stadfästa ett förbund med de många under en vecka, och mitt i veckan ska han avskaffa slaktoffer och matoffer. Och på styggelsers vinge ska förödaren komma, till dess att förstörelse och fast beslutad straffdom utgjuts över förödaren.”

Daniel 9:24-27

Det här tänkte jag lägga lite tid på. För det finns många som har räknat på det här. En av dem var Sir Robert Anderson på Scotland yard. I sin bok ”The coming Prince” skrev han om vad han hade kommit fram till. Vi läste ju precis i Daniels bok:

Från det att ordet gått ut om att Jerusalem ska återställas och byggas upp till dess att den Smorde Fursten kommer, ska det gå sju veckor och sextiotvå veckor.

Ordet ”veckor” i den här texten betyder egentligen ”sjuor”. Det här ordet kan användas på lite olika sätt. Det kan handla om sju dagar. Men det kan också handla om sju år, vilket är fallet här. Daniels sjuttio årsveckor, som den här profetian brukar kallas, handlar alltså om sju sjuor av år. Alltså 70x7 år. Vilket blir 490 år.

Daniel skrev som sagt från judarnas fångenskap i Babylonien. Han var med bland de första grupperna som blev bortförda från Jerusalem när det intogs av kung Nebukadnessar. Så när Daniel skrev var staden, alltså Jerusalem, förstörd och templet helt raserat. Så när gick då ordet ut om att Jerusalem skulle återställas och byggas upp? Om vi läser i Nehemja kapitel 2 så kan vi se exakt när detta hände.

”Detta hände i månaden Nisan, i Artashastas tjugonde regeringsår. Vin stod framdukat inför kungen, och jag tog vinet och gav det åt honom. Jag hade aldrig tidigare visat mig bedrövad inför honom. Han frågade mig: ”Varför ser du så bedrövad ut? Du är ju inte sjuk. Du måste ha någon sorg i hjärtat.” Då blev jag mycket rädd, och jag sade till honom: ”Må kungen leva för evigt! Skulle jag inte se bedrövad ut, när staden där mina fäders gravar finns ligger öde och dess portar är nerbrända?” Kungen sade till mig: ”Så vad önskar du?” Då bad jag till himlens Gud och svarade sedan kungen: ”Om det behagar kungen och om din tjänare funnit nåd inför dig, så sänd mig till Juda, staden där mina fäders gravar finns, så att jag kan bygga upp den igen.” Då frågade kungen mig, medan drottningen satt vid hans sida: ”Hur länge varar din resa, och när kommer du tillbaka?”

Eftersom jag funnit nåd inför kungen och han ville sända i väg mig, nämnde jag en bestämd tid för honom. Jag sade till honom: "Om kungen finner för gott, så låt mig få brev till ståthållarna i landet på andra sidan floden så att de låter mig passera deras land tills jag når Juda, och ett brev till Asaf, uppsyningsmannen över den kungliga skogsparken, så att han låter mig få virke till att bygga upp portarna till borgen som hör till templet, och virke till stadsmuren och till det hus där jag själv ska bo." Och kungen gav mig det, eftersom min Guds goda hand var över mig."

Nehemja 2:1-8 SFB15

Det här hände alltså i månaden Nissan i Artashastas tjugonde regeringsår. Artashastas är samma kung som du kanske känner igen från historieböckerna som kung Artaxerxes. Genom att forska i gamla historiska skrifter och anteckningar, bland annat från självaste Isaac Newton som också studerade det här, kunde han fastställa precis vilken dag detta hände.

Han var tvungen att använda den judiska kalendern istället för den gregorianska. Han behövde även ta hänsyn till saker som skottår och så vidare. Så den dagen, år 445 f.Kr när Artaxerxes skrev att Jerusalem och templet skulle återuppbyggas, blev alltså startskottet på de 70 årsveckor som Daniel beskrev i sin profetia. Men vad stod det sedan?

"Från det att ordet gått ut om att Jerusalem ska återställas och byggas upp till dess att den Smorde Fursten kommer, ska det gå sju veckor och sextiotvå veckor."

Från den dag som Artaxerxes skrev det här brevet skulle det alltså gå sju veckor och sextiotvå veckor. Om du är någorlunda på huvudräkning så ser du att det här inte blir 70. Sju plus 62 blir 69 veckor. Så från att ordet gått ut att Jerusalem skulle byggas upp, tills att den smorde Fursten kom skulle det alltså gå 483 år.

Här måste vi hoppa fram till Nya Testamentet en stund. För såhär står det i Lukasevangeliet 19:28-40:

"När Jesus hade sagt detta gick han framför dem upp till Jerusalem. Då han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, sände han i väg två av lärjungarna och sade: "Gå in i byn där framme. När ni kommer in ska ni finna ett åsneförl som står bundet och som ännu ingen har suttit på. Ta loss det och led hit det. Och om någon frågar er varför ni lossar det, ska ni svara: Herren behöver det." De som var utsända gav sig i väg och fann att det var som han hade sagt dem.

De lossade fölet, och de som ägde det sade: "Varför tar ni loss fölet?" De svarade: "Herren behöver det." De ledde det till Jesus och lade sina mantlar på fölet och lät Jesus sitta upp. Och där han red fram bredde man ut sina mantlar på vägen. När han närmade sig slutningen av Olivberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje prisa Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se: "Välsignad är han som kommer, kungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!" Några fariseer i folkmassan sade då till honom: "Mästare, säg åt dina lärjungar!" Han svarade: "Jag säger er: Om de tiger, kommer stenarna att ropa.""

Lukasevangeliet 19:28-40

Vi läste precis om vad man brukar kalla Palmsöndagen. Den dag då Jesus red in i Jerusalem för att erbjuda sitt rike till judarna. Som vi vet så ville de inte ha Honom som kung, så några dagar senare korsfäste de Honom. Men Daniels profetia hade ändå gått i uppfyllelse på ett sätt som ingen kan förklara rent logiskt. Den måste ha kommit från en Gud som vet allt om framtiden. För från att Artaxerxes skrev sitt brev till Nehemja, till att Jesus red in i Jerusalem hade det, enligt den judiska kalendern gått, på dagen, 483 år. Det förklarar ju varför Jesus sa såhär i nästa två verser:

Luk 19:41-42: ***"Och när han kom närmare såg han staden och grät över den och sa: Om ÅTMINSTONE PÅ DENNA DIN DAG, också du hade förstått vad som tillhör din frid! Men nu är det dolt för dina ögon."***

Hade judarna bara studerat Daniels bok noga, och trott på den, så hade de kunnat räkna ut när deras Messias, alltså Kristus, skulle komma. Men så blev det ju inte. Vissa trodde förstås. Men många av de religiösa ledarna var ju bara ute efter makt och status.

Jesus, då han vandrade på jorden som människa, uppfyllde mer än 300 profetior. Han blev född i Betlehem, Han blev hämtad från Egypten, Han kallades nasaré, Han botade sjuka, Han dog på ett kors, Han begravdes i en rik mans grav, Han uppstod på den tredje dagen, och så vidare, och så vidare. Intressant i det här sammanhanget är att alla profetiorna uppfylldes bokstavligt. Inte allegoriskt eller bildligt. Och även om judarna inte förstod exakt hur deras Messias skulle verka, eller att han skulle komma två gånger, först som den lidande tjänaren, sedan som Kung, så förstod de att det var bokstavligt det skulle tolkas.

Herodes var i och för sig inte jude. Men han förstod de judiska lagarna och traditionerna. Och se bara på hans reaktion när de vise männen kommer och berättar för honom att en Kung har blivit född. Han låter hämta de skriftlärda för att få veta vart Messias ska födas. Sedan ger han sig på och dödar alla pojkar under två år i just den regionen, Betlehem.

Även i senare tider har profetior slagit in bokstavligt. Under reformationstiden skrev Martin Luther en del texter angående Judarna som kan uppfattas mycket negativa, till och med antisemitiska bitvis. För han lutade mer mot en typ av ersättningsteologi, vilket betyder att man tror att kyrkan har ersatt Israel som Guds folk. Allt detta på grund av att han inte i sin vildaste fantasi kunde tänka sig att Judarna någonsin skulle få tillbaks sitt land. Men sen kom den 14 Maj 1948...

Så om alla profetior som redan fullbordats har gjort det bokstavligt. Varför ska vi då tro att de som ligger i framtiden inte kommer att göra det? Varför skulle de framtida profetiorna ha någon typ av andlig mening som vi inte kan förstå? Nej, jag tror att vi behöver läsa hela bibeln på samma sätt som de troende före Kristus läste det Gamla Testamentet.

Bokstavligt.

Profetiska Texter 2

Jag nämnde ju i förra artikeln att någonstans mellan 25 och 33% av bibeln är profetisk. Det finns alltså en del texter i bibeln som är omdiskuterade på det här området. Jag tänkte börja med att ta upp ett par sådana texter för att du ska få en känsla av hur tankarna går.

Vi kan börja med Psalm 83. Psalm 83 skrevs ca 1000 år f.Kr. Alltså för 3000 år sedan. Det diskuteras fram och tillbaka om psalm 83 är en profetia, eller om den är en beskrivning av något som hände då den skrevs. Det vi vet är att Asaf, som skrev just den här psalmen, hade en profetisk gåva. För i Första Krönikeboken 25:1-2 kan vi läsa det här:

”David och befälhavarna avskilde Asafs, Hemans och Jedutuns söner till att tjänstgöra som profeter med harpor, lyror och cymbaler. Detta är förteckningen på dem, de män som fick utföra denna tjänst: Av Asafs söner: Sackur, Josef, Netanja och Asarela, Asafs söner, under ledning av Asaf som profeterade på kungens uppdrag.”

Första Krönikeboken 25:1-2

Det finns olika sätt att se på den här psalmen även bland oss som anser att den är en profetia. Och ja, jag är en av dem som anser det. Min tolkning är att den är mångbottnad, som så många andra profetior i Bibeln. Den handlar om de ständiga attacker som Israel fick utstå under kung Davids tid. Samtidigt är den en profetia om vad som skulle komma att hända Israel efter att de blivit en nation igen i modern tid. Andra tror att den beskriver ett krig i vår framtid där Israel kommer att besegra och inta alla de länder som nämns i psalmen.

Om vi läser Psalm 83 med vetskapen om vad som hände från den 15 Maj 1948, alltså dagen efter att Israel hade blivit en nation igen efter nästan 1900 år, fram till 1974, så kan vi ju själva bilda oss en uppfattning om ifall Psalm 83 är en profetia eller inte. Jag kommer att börja med en sammanställning av de landområden som beskrivs i Psalm 83 och vad de landområdena heter idag.

Edom = Södra Jordanien
Moab = Centrala Jordanien
Ammon = Norra Jordanien
Ismaeliterna = Saudiarabien
Hagariterna = Egypten
Geba = Norra Libanon
Tyrus = Södra Libanon
Amalek = Sinai-området
Filistéen = Gaza
Assyrien = Syrien och Irak

Så Psalm 83 handlar alltså om Jordanien, Saudiarabien, Egypten, Libanon, Gaza, Syrien och Irak. Om vi då jämför den här listan med vilka länder som gick emot Israel i de olika krigen efter att de blev en nation, så kommer vi att se vissa likheter.

Israel utropades som sagt som självständig stat den 14 Maj år 1948. Men det var inte alla som var lika nöjda med en judisk stat i mellanöstern. Så den 15 Maj. Alltså mindre än 24 timmar senare drog det första kriget igång.

1948 (-05-15) Självständighetskriget (Egypten, Libanon, Jordanien, Syrien, Irak)
1948-1949 Palestinakriget (Gaza)
1956 Suezkriget (Egypten, Gaza, Sinai)
1967 Sexdagarskriget eller Junikriget (Egypten, Syrien, Jordanien, Irak)
1973 Yom-Kippur kriget (Egypten, Syrien)

Och nu, efter den 7 Oktober 2023 måste vi nog tyvärr lägga till ännu ett krig som startats från ett av dessa områden. Så vad står det då i psalm 83?

"En sång, en psalm av Asaf. Gud, var inte tyst, var inte stilla och stum, Gud! Se, dina fiender larmar och de som hatar dig höjer sina huvuden. De smider listiga planer mot ditt folk, de rådslår mot dem du beskyddar, de säger: "Kom, vi utrotar dem som folk så att ingen mer minns Israels namn!..."

Det här tycker jag påminner mycket om slagordet "From the river to the sea Palestine will be free", som kräver en total förintelse av Israel som nation. För "floden" är ju Jordanfloden och "havet" är Medelhavet. Och mellan dem ligger ju hela Israel. Men vi fortsätter.

"...Enigt rådslår de med varandra, de sluter förbund mot dig: Edoms tält och ismaeliterna, Moab och hagariterna, Gebal, Ammon och Amalek, Filistéerna och Tyrus invånare. Även Assur ansluter sig till dem, han lånar sin arm åt Lots barn. Sela"

Psalm 83:1-9

Den här texten är som sagt en av de omdiskuterade. Men oavsett om Psalm 83 är en profetia eller inte, och vare sig den handlar om de senaste decennierna eller om framtiden, så beskriver den ingående vilka som kom att försöka utrota Israel efter att de blivit en nation.

Den andra omdiskuterade texten jag tänkte ge mig på hittar vi i Jesaja kapitel 17. Här är inte frågan om den är en profetia eller inte. För ordet profetia är bokstavligen det första ordet i kapitlet. Frågan är om den handlar om århundradena före Kristus, eller om den handlar om den sista tiden.

I Jesaja 17:1 står det nämligen att staden Damaskus ska upphöra att vara en stad och bli en ruinhög. En text som, om den är en profetia om den sista tiden, är oerhört aktuell just nu. För bara några veckor sedan bombade Israel landningsbanor i just Damaskus. De har också lyckats spränga en ambassad i staden. Varför då? Jo, för att några länder som vi kommer till om en stund just nu använder just Damaskus för att frakta och förvara vapen och ammunition som ofta är tänkta att riktas mot Israel. Så om vi läser Jesaja 17:1 så står det kort och gott såhär.

"Profetia om Damaskus. Se, Damaskus ska upphöra att vara en stad, det ska bli en ruinhög."

Jesaja 17:1

Finns det då något i den här texten som pekar mot att det här handlar om framtiden och inte om något som har hänt? Ordet som har översatts till ruinhög i den här versen är egentligen mycket starkare än så. Betydelsen är egentligen att staden kommer att bli obeboelig. Damaskus är just nu känd som den äldsta bebodda staden i världen. Så att den skulle bli omöjlig att bo i har helt enkelt inte hänt än.

Men en sak som är av absolut största vikt när man läser bibeln är ju kontext. Alltså sammanhang. För om vi ska kunna tolka en text så måste vi först veta i vilken kontext den befinner sig. Man brukar säga att en fastighetsköparens tre viktigaste regler är läge, läge och läge. På samma sätt är en texttolkarens tre viktigaste regler kontext, kontext och kontext. För om vi tar en vers och rycker den ur sitt sammanhang så kan vi faktiskt få den att säga nästan vad som helst.

En teolog som jag ofta lyssnar på har en kaffekopp där det står "I can do all things threw a verse taken out of its context." Alltså "Allt förmår jag genom en vers ryckt ur sitt sammanhang." Den anspelar förstås på Filipperbrevet 4:13 där det står

"Allt förmår jag genom Kristus som ger mig kraft."

En vers som väldigt ofta just rycks ur sitt sammanhang. Men jag tycker att det fungerar som en bra påminnelse om hur vi inte ska läsa bibeln.

Så om vi fortsätter att läsa i Jesaja kapitel 17 så kommer vi till verserna 4-8. Här används uttrycket Den Dagen som så ofta i Gamla Testamentet. Om man gör en sökning på det uttrycket och läser kontexten, ser man ett klart mönster att det mycket ofta talar om den sista tiden. Så verkar det även vara i det här fallet. Men det är inte bara orden "obeboelig" och "den dagen" som pekar på en framtida tolkning av den här profetian. Hela kapitlet beskriver ett scenario som inte har ägt rum ännu. I vers 7 och 8 står det:

"På den dagen ska människorna blicka upp till sin Skapare, deras ögon ska se till Israels Helige. Människorna ska inte vända sin blick till de altaren som deras händer har gjort. De ska inte se till sina fingrars verk, inte till asherapålarne eller till solstoderna."

Jesaja 17:7-8

Här ser vi att människorna kommer att vända sig till Gud istället för sina avgudar. Försök hålla kvar den tanken ett tag. För vi kommer tillbaka till det. Senare, i vers 12-14 står det såhär:

"Hör larmet av många folk, det brusar som havet brusar. Det dånar av folkslag, det dånar som väldiga vatten dånar. Folkslag dånar, som stora vatten dånar. Men han tillrättavisar dem och de flyr bort i fjärran. De jagas som agnar för vinden på bergen, som virvlande löv för stormen. När kvällen är inne, se, då kommer plötslig skräck, och innan morgonen gryr är de borta. Detta är våra rövares del och våra plundrars lott."

Jesaja 17:12-14

Jesaja 17:12-14 påminner väldigt mycket om Hesekiel kapitel 38 och 39. En profetia om ett krig mot det lilla landet Israel som vi vet handlar om framtiden. Hur kan vi veta det? Jo, de nationer som kommer att gå till samlad attack mot Israel i det kriget har aldrig tidigare i världshistorien samarbetat militärt. Vi kan också se att det kriget har en stark anknytning till just staden Damaskus. Men för att få ett sammanhang så behöver vi börja redan i Hesekiel kapitel 36.

Profetiska Texter 3

Hesekiel skrev, precis som Daniel, ner sina profetior under Israels fångenskap i Babylonien någon gång under 500-talet före Kristus. Men innan vi fortsätter till Hesekiel 38-39, det storskaliga krig som ligger framför oss, så vill jag alltså ta ett kliv tillbaka till kapitel 36. Och då hamnar vi, tro det eller ej, någonstans runt andra världskriget.

Hesekiel 36 innehåller ett löfte i form av en profetia om att Israels folk skulle få återkomma till sitt land efter att ha varit förskingrade över hela världen. Men själva profetian i kapitlet vänder sig inte till folket. Den talar direkt till själva landet, alltså bergen, höjderna, bäckarna, osv.

”Men ni, Israels berg, ska åter grönska och bära frukt åt mitt folk Israel, och de ska snart komma tillbaka. För jag ska komma till er och jag ska vända mig till er, och ni ska brukas och besås. Jag ska föra samman på er många människor, hela Israels hus. I städerna ska det på nytt bo människor och ruinerna ska byggas upp. Jag ska föra samman på er mängder av människor och boskap, och de ska bli fruktsamma och föröka sig. Jag ska låta er bli bebodda, alldeles som ni förr var. Jag ska göra er ännu mer gott än tidigare. Och ni ska inse att jag är Herren.”

Hesekiel 36:8-11

Innan 1948, då landet blev bebott av Israels folk igen, var det en mycket öde och torr plats. Människor som besökte platsen då har skrivit om hur de inte kan förstå hur någon kan vilja bo där. Den mest kända skildringen skrev nog Mark Twain i sin bok ”Innocence abroad”. Han beskriver ett kargt landskap som bestod av sand och sten. Där man kunde få gå i dagar för att se ett enda tråd. Han skrev att ibland kunde man stöta på någon get. Men det måste ha varit en typ av get som åt sten. För det var det enda som fanns där.

Men lagom till att Guds folk skulle komma tillbaks började Gud att jobba med landet, och nu är en av deras stora exportvaror faktiskt frukt. Jag föreslår att du gör en enkel sökning på google maps eller liknande, väljer satellitfoto-funktionen och tar en titt på landet Israel och länderna där omkring. Den gröna fläcken är Israel.

Nästa kapitel, alltså Hesekiel 37 beskriver en dal full av torkade ben, och hur de byggs på med kött och fylls av liv då Anden blåser på dem. Texten handlar om Israels folk.

”Han sade till mig: ”Människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: ’Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, det är slut med oss.’”

Hesekiel 37:11

Om man sedan läser vidare och har de fruktansvärda bilderna från andra världskrigets koncentrationsläger i bakhuvudet så blir texten mycket stark tycker jag.

”Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, jag ska öppna era gravar och hämta upp er, mitt folk, ur era gravar och låta er komma till Israels land. Ni ska inse att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och för upp er, mitt folk, ur dem. Jag ska låta min Ande komma in i er så att ni får liv, och jag ska låta er få bo i ert land. Och ni ska inse att jag, Herren, har sagt det, och att jag har gjort det, säger Herren.”

Hesekiel 37:12-14

Vers 15-22 talar sedan om hur folket ska vara ett folk, inte två som de var tidigare då de var uppdelade i Nordriket (Israel) och Sydriket (Juda). Och även det här har blivit verklighet i vår tid.

Vers 23-28 hör till framtiden. Kommer du ihåg att jag bad dig hålla kvar tanken på Jesaja 17:7-8 som handlade om Damaskus fall? Inte? Då tar vi den igen.

”På den dagen ska människorna blicka upp till sin Skapare, deras ögon ska se till Israels Helige. Människorna ska inte vända sin blick till de altaren som deras händer har gjort. De ska inte se till sina fingrars verk, inte till asherapålarne eller till solstoderna.”

Jesaja 17:7-8

I samband med Damaskus undergång ska Israels folk alltså vända sig från sina avgudar och till Gud. Jämför det med Hesekiel 37:23-28

”Och de ska inte mer orena sig med sina avgudar och vidrigheter och alla sina brott. Jag ska rädda dem från alla orter där de syndat och rena dem. De ska vara mitt folk, och jag ska vara deras Gud. Min tjänare David ska vara kung över dem, och de ska alla ha en och samma herde. De ska leva efter mina föreskrifter och hålla mina stadgar och följa dem.

De ska bo i det land som jag gav min tjänare Jakob, det land där era fäder bodde. De ska själva bo där, de och deras barn och deras barnbarn till evig tid, och min tjänare David ska för evigt vara deras furste. Jag ska sluta ett fridsförbund med dem. Det ska vara ett evigt förbund med dem. Jag ska ge dem plats och föröka dem och låta min helgedom stå ibland dem för evigt. Min boning ska vara hos dem, och jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk. Och folken ska inse att jag är Herren som helgar Israel, när min helgedom är mitt ibland dem för evigt.”

Hesekiel 37:23-28

Visst bor folket i sitt land, och visst har de det ekonomiskt väl ställt. Men dessa verser handlar om hur hela folket har vänt sig till Gud. Och det har inte hänt än.

Så nu är vi framme vid kapitel 38 i Hesekiels bok. Det är också brytpunkten mellan nutid och framtid. Jag är inte en sådan person som tycker om att spekulera för mycket. Det har en tendens att bli fel då. Sedan är ju de profetiska texterna i Bibeln skrivna på ett sätt så att man sällan kan förutse detaljer. Men de stora bilderna och rörelserna tror jag att vi kan ha ganska bra koll på om vi läser texterna bokstavligt.

Först skulle jag återigen vilja ”översätta” några namn från den tiden då boken skrevs till motsvarande namn idag. Det första namnet som dyker upp i kapitel 38 är Gog. Och det står att han är Storfursten. Gog är alltså en person, inte ett område. Storfurste behöver inte vara kung i ett land, utan kan även vara någon som styr ett annat land genom till exempel militär eller ekonomisk överlägsenhet.

Gog kan alltså beskriva en militär ledare eller en politisk ledare eller liknande. Det kan i det här sammanhanget också handla om en demonisk entitet som verkar i ett visst område eller genom en person. Det här händer nämligen i Daniel kapitel 10 där Persiens furste och Greklands furste beskrivs, och där även ärkeängeln Mikael beskrivs som Israels furste. Men nu tycker jag att vi läser lite från själva texten.

”Herrens ord kom till mig: ”Människobarn, vänd ditt ansikte mot Gog i Magogs land, mot storfursten över Meshek och Tubal, och profetera mot honom och säg: Så säger Herren Gud: Se, jag är emot dig Gog, du storfurste över Meshek och Tubal. Jag ska föra dig omkring och sätta krokare i dina käftar. Jag ska föra dig ut med hela din här, hästar och ryttare, alla klädda i full rustning, en enorm skara, beväpnade med stora och små sköldar, och alla med svärd i hand. Perser, nubier och puteer är med dem, alla med sköld och hjälm, Gomer och alla dess härar, Togarmas folk längst upp i norr och alla dess härar – många folk har du med dig.”

Hesekiel 38:1-6

Jag kommer att ägna minst två hela avsnitt till att beskriva det här senare. Men jag behöver nog göra en liten lista på vilka länder Hesekiel skriver om här.

Magog = Ryssland och vissa av de så kallade stan-länderna.

Rosh (förekommer endast i vissa översättningar) = Ryssland

Meshek, Tubal, Gomer och Togarma utgör tillsammans nuvarande Turkiet.

Perser = Iranier

Nubier = Sudanier

Puteer = Libyer

Saba och Dedan = Jemen och Saudiarabien

Tarshishs Köpmän tolkas oftast som ett samlat namn för länder i Europa.

Om vi läser vidare i vers 8 så står det såhär:

”Efter lång tid ska du kallas till tjänst. I kommande år ska du tåga in i ett land som har fått ro från svärdet. De som bor där har samlats från många folk upp till Israels berg som länge legat öde. De har förts ut från folken, och alla bor där nu i trygghet.”

Hesekiel 38:8

De här verserna är så packade med information så jag kan inte ta allt här. Men tre saker bara. Vi ser att Gog och hans sällskap EFTER LÅNG TID. Det har ju gått minst 2500 år sedan Hesekiel skrev det här. Kommer att dra upp mot ett folk som SAMLATS FRÅN MÅNGA FOLK. Judarna var kringspidda i hela världen. Upp till Israels berg som LÄNGE LEGAT ÖDE. Israels folk var borta från landet i nästan 1900 år. Och du kanske kommer ihåg getterna som verkade äta sten.

Det står i kapitel 38 att Ryssland (Magog och Rosh), Turkiet (Meshek och Tubal), Iran (Persien), Sudan (Nubien) och Libyen (Put) ska ge sig i krig med Israel när de lever i relativ fred, trygghet och ekonomiskt välstånd. Detta har inte hänt än, när jag skriver det här, men vi behöver bara se på nyheterna för att inse vilka länder som håller på att samla sig och bilda allianser runt Israel just nu. Och vart samlar de stora delar av sina trupper? Jo, jag skulle ju komma tillbaks till det... Damaskus. Kan det vara en anledning till att staden blir en ruinhög?

Den arabiska våren och Isis (IS) härjningar i området ledde till att det geopolitiska läget i området ändrades en hel del för några år sedan. De länder som en dag kommer att gå mot Israel har aldrig gjort det tillsammans tidigare. De har istället mestadels haft fullt upp med att strida mot varandra. Dock har de en sak som enar dem alla, bortsett från Ryssland då. Islam.

Samtidigt har några av Israels tidigare fiender som vi känner igen från Psalm 83 blivit deras, kanske inte direkt vänner, men i alla fall inte lika fiendliga. Till exempel Jordanien, Egypten och Saudiarabien. Intressant här är att Jordanien och Egypten inte förekommer i Hesekiel 38. Saudiarabien är med, men mer som en bisittare som lite nonchalant, tillsammans med Europa, kritiserar Gog för att han ger sig på Israel.

”Då ska Saba och Dedan och Tarshishs köpmän och alla furstarna fråga dig: ’Har du kommit för att röva? Har du samlat dina skaror för att plundra, för att hämta silver och guld, för att ta boskap och gods, för att ta stort byte?’

Hesekiel 38:14

Men vad är det då för byte som Gog är ute efter? Vi lever i en tid då Israel har en av de mest stabila ekonomierna i världen och företag som Apple, Mercedes och HP etablerar sig där. Då man har hittat både olja och enorma naturgasdepåer i Israel. Och då folket, trots överhängande hot om krig och attentat, lever i trygghet och släpper ut sina barn själva till lekparkerna. Något som man knappt gör i Sverige längre. Det här betyder naturligtvis inte att allt det här kommer att sätta igång nu. För som vi såg så måste det råda fred och trygghet i Israel först. Därför placerar många det här kriget i början av den period vi kallar vedermödan. Efter att Antikrist har upprättat ett förbund med Israel i sju år. Men det här är spekulationer, och sådant tycker jag som sagt inte om att hålla på med.

Jag kommer att stanna här tills vidare. Men jag vill uppmana dig att läsa fortsättningen av Hesekiel 38-39. Bokstavligt. För jag tror att även om vi inte kan se alla detaljer angående vad som ska hända i mellanöstern så kommer allt i dessa kapitel att fullbordas, precis som resten av Bibelns profetior.

För som vi har sett hittills i den här serien så finns det profetior i bibeln som har fullbordats, som Jesu intåg i Jerusalem exakt 483 år efter Nehemja. Andra som håller på att fullbordas mitt framför våra ögon, som Israels återvändande till sitt land. Och ytterligare andra där vi ser att spelplanen håller på att ställas på plats, som kriget i Hesekiel kapitel 38. För som vi sett tidigare så är Gud en profetisk Gud.

”Jag förkunnar från början vad som ska komma och långt i förväg det som inte har skett. Jag säger: Mitt beslut ska förverkligas, allt jag vill kommer jag att göra.”

Jesaja 46:10

Profetiska Texter 4

I den här lilla miniserien har jag börjat skrapa lite på ytan i ämnet Profetiska texter. Som jag skrev redan i första delen så kanske det känns som att dricka vatten ur en brandslang, eller teologisk water boarding, som någon beskrev det som. För det blir mycket information på en gång såhär i början. Sedan kanske det finns någon som tycker att jag hoppar över saker och inte är tillräckligt tydlig med detaljerna.

Men tanken just nu är inte att jag ska ge uttömmande beskrivningar och svar i alla de här sakerna jag har pratat om. För jag kommer som sagt att komma tillbaks till allt det här i framtida artiklar. Men jag tror ändå att det är jättebra att ha lite koll på de här sakerna redan från början.

Så varför har jag lagt en massa tid på att beskriva olika krig mot ett litet land i mellanöstern? Ett land som är mindre än Småland till ytan. Jo, för att Gud valde redan i Bibelns första bok ut Israel som sitt folk, och Han har inte ändrat sig på den punkten. Om man vill förstå Bibeln över huvud taget, och i synnerhet de profetiska texterna, så är det Israels folk man ska hålla ögonen på. Sedan Israels folk började komma tillbaka till sitt land igen så har uppfyllandet av de profetiska texterna eskalerat. De blir tydligare och tydligare samtidigt som de kommer tätare och tätare. Ungefär som födslovärkar kan man säga. Och det var precis så Jesus beskrev det i Matteusevangeliet 24:6-8, där det står:

"Och ni ska få höra om krig och rykten om krig. Se till, att ni inte blir skrämda, för allt detta måste hända, men det är ännu inte slutet. För folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli hungersnöd och epidemier och jordbävningar på många platser. Men allt detta är början till födslovärkarna."

Matteusevangeliet 24:6-8

De födslovärkar som Jesus talade om på Olivberget utspelar sig i och för sig i en tid som ligger framför oss. Men vad vi upplever nu kanske mer skulle kunna beskrivas som så kallade förvärkar.

Det här med olika krig mot Israel är ju bara en liten del av alla profetior i bibeln. För det finns profetiska texter om allt möjligt. Jag kommer så småningom komma in på det här med den sista tiden. Alltså vad bibeln säger om tiden just innan Jesus kommer tillbaks till jorden. Och det står massor om det.

Det står om hur samhällen kommer att se ut. Det står om religioner, om världsledare och om världsekonomin. Vi kan läsa om samhällssystem som inte skulle kunna fungera utan att vissa typer av teknologi fanns på plats. Det står också om miljökatastrofer som vulkanutbrott och jordbävningar. Det står om hur kyrkan kommer att ställa sig till bibelns läror, och hur människor i allmänhet kommer att bete sig.

Allt det här kommer jag att komma till senare i den här bloggen. Och en sak som verkligen slår mig när jag studerar vad bibeln säger om allt det här, det är hur allting verkar falla på plats och uppfyllas precis samtidigt. Just i vår egen tid. Så om du studerar de profetiska texterna i bibeln. Vare sig du gör det här med mig eller någon annan stans, så kommer du se att det är en helt otroligt spännande tid vi lever i.

Det finns tyvärr många som blir lite ängsliga, eller till och med rädda, när man börjar ta upp de här ämnena. Och visst kan det kännas lite mörkt ibland. För det mesta i de profetiska texterna pekar ju på att världen kommer att bli en mer och mer ond och skrämmande plats att leva på.

Men det är ju inte bara bibeln som pekar åt det hållet. Även de som inte tror börjar ju ställa en massa frågor om vad det är som händer egentligen. De ser att våld, polarisering och ren ondska verkar komma över oss som en lavin just nu. Och om vi sedan lägger på saker som klimatångest och allt prat i media om pandemier och hot mot rikets säkerhet och allt sånt där, så finns det ju många som känner att de vill ge upp.

Men vi som tror behöver inte känna så. För vi har ju bibeln som redan har beskrivit allt det här för oss. Och det betyder ju att Gud har full kontroll över vad som sker. Och Han har gett oss en massa löften som lugnar oss när det verkar som om världen håller på att rasa samman.

För det första så står det 365 gånger i bibeln något i stil med "var inte rädda". En gång för varje dag på året alltså. Men det finns också mycket annat i bibeln som lugnar oss om vi tar oss tid att läsa den. Jesus sa såhär angående de profetior som har med den sista tiden att göra:

"Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. Men när det här BÖRJAR hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

Lukasevangeliet 21:25-28

Det står alltså att i den sista tiden innan Jesus kommer tillbaka kommer människor att tappa andan av skräck. Men det står också att när det här BÖRJAR hända. Då ska vi räta på ryggen och lyfta våra huvuden. För vår befrielse närmar sig.

På andra ställen står det om vad som kommer drabba världen under den allra sista tiden. Närmare bestämt de sista sju åren. Om du undrar vart den där sista årsveckan i Daniels bok tog vägen så är det här den dyker upp. Det som kommer drabba världen då är Guds vrede. Det kommer enligt Jesus själv att vara de absolut värsta åren i mänsklighetens historia. Alltså värre än både första och andra världskriget. Faktiskt till och med värre än Noas flod. För det är en tid då Gud själv tömmer ut sin vrede över jorden mot alla de onda och upproriska människorna som lever här.

Men vad var det då för befrielse Jesus pratade om. Jo, Gud har lovat oss som tror att vi inte ska behöva uppleva Guds vrede. För Jesus tog som vi vet vårt straff på sig när Han dog för oss. Det står till och med att vi inte ens ska behöva uppleva den TIDEN när Gud tömmer sin vrede över jorden. Vi som är frälsta kommer alltså inte ens att vara kvar på jorden när det händer.

"Eftersom du har hållit fast vid mitt ord om uthållighet, ska jag också bevara dig från den prövningens STUND, som ska komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden."

Uppenbarelseboken 3:10

Så vart kommer vi att vara då. Jo, jag kommer senare att skriva om något som kallas för uppräckelsen. Men det tar vi då.

Så om vi så tydligt kan se alla profetiorna vi har tagit upp i den här serien gå i uppfyllelse, då kan vi vara säkra på att även de här texterna som jag kommer att läsa upp nu är sanna. För de är inspirerade, alltså utandade, av samma helige Ande. Samme Gud som visar oss att Han är den levande Guden genom att låta sina löften gå i uppfyllelse, samme Gud har också gett de här löfena till dem som tror på Honom. Alltså dem som tar emot Hans enfödde son Jesus Kristus som sin Herre och Frälsare.

"För Gud har inte bestämt oss till vrede, utan till att vinna frälsning (alltså räddning) genom vår Herre Jesus Kristus, som har dött för oss för att vi, vare sig vi vakar eller sover, ska leva tillsammans med honom."

Första Tessalonikerbrevet 5:9-10

I Johannesevangeliet 14:1-3 säger Jesus såhär:

"Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Fars hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så ska jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att ni ska vara där jag är."

Johannesevangeliet 14:1-3

Och Paulus igen.

"När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord."

Första Tessalonikerbrevet 4:16-17

Och om vi sedan går ännu längre fram i framtiden så står det såhär:

"Och jag såg en ny himmel och en ny jord. För den första himlen och den första jorden hade försvunnit och havet fanns inte mer. Och jag, Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud smyckad för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från himlen säga: Se, Guds tabernakel är bland människorna, och han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara med dem och vara deras Gud. Och Gud ska torka bort alla tårar från deras ögon. Och döden ska inte vara mer, inte heller sorg, inte heller gråt, och ingen smärta ska finnas mer, för det som förr var är borta."

Uppenbarelseboken 21:1-4

Så det här med profetior kan ibland kännas lite deppigt och obehagligt. Men vi måste komma ihåg att de här texterna som jag precis läste också är profetior. De handlar om vår framtid. Och vi som tror har en otroligt ljus framtid att se fram emot.

Så till dig som ännu inte har tagit till dig att Jesus dog för dina synder, alltså att han tog alla dina synder på sig och spikade fast dem på korset. Att hans död och uppståndelse är en gåva. En gåva som du kan ta emot genom att bara tro på att han dog och uppstod för din skull. Till dig kan jag bara säga, Gör det.

Be till Gud och bekänn att du är en syndare som behöver bli räddad från dina synder. Det behöver inte vara att du har mördat eller rånat en bank. Du kanske bara har ljugit för någon, snattat godis, eller känt att du hatar någon någon gång. Det räcker för att du ska behöva bli räddad från din synd. För det står i Jakobsbrevet 2:10 att:

”Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt.”
Jakobsbrevet 2:10

Och i Romarbrevet:

”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud”
Romarbrevet 3:23

Så be till Gud att Han ska förlåta alla dina synder. För genom att dö på ett kors så tog han det straff som du, och vi alla, förtjänar. Han tog det på sig och dog för att vi skulle bli förlåtna och förklarade rättfärdiga, alltså syndfria, inför Gud, förutsatt att vi tror på och tar emot vad Han gjorde för oss.

Nu påstår jag inte att vi som troende kristna är syndfria och aldrig mer kommer att synda. Men istället för att se vår synd så väljer Gud att se vad Jesus gjorde för oss på korset. Vi blir alltså **förklarade** syndfria. **Rättsligt**, om du vill se det så.

”Men åt alla som tog emot honom gav han RÄTTEN att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.”
Johannesevangeliet 1:12

Sedan finns det ju tydliga regler för hur Gud vill att vi ska leva. Och när man inser vad Jesus gjorde för oss så är det ju en naturlig följd att man vill leva som Han vill att man ska leva. Det är faktiskt, enligt bland annat Jakobsbrevet, ett väldigt bra test för att se om man verkligen är frälst.

Tre dagar efter sin död uppstod Han och visade därmed att Han hade övervunnit döden. Så den som tror har även evigt liv. Det här är ”det glada budskapet” eller ”evangeliet” som det också heter.

Paulus beskriver det så här:

”Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och som ni står fasta i. Genom evangeliet blir ni frälsta, om ni håller fast vid ordet som jag förkunnade. Annars var det ingen mening med att ni kom till tro. Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.”
Första Korintierbrevet 15:1-5

Det här är själva kärnan i det kristna budskapet. Det är även vad Bibelns berättelser och profetior pekar på. Att den Gud som skapat allt som finns kom till oss i Jesus för att dö för oss alla. Vi som valde att vända honom ryggen. Det är kärlek på riktigt.

Då Gud gav en profet i Gamla Testamentet en profetia om vad Han tänkte göra för eller mot ett land så avslutade Han ofta med orden **"Då ska de inse att jag är Herren"**. Guds önskan i allt Han gör är alltså att vi ska inse vem som är Gud, vända om, och leva med Honom. Och jag kan bara hålla med om att de profetiska texterna är ett starkt bevis för vem som är den levande och ende Guden.